

Sagsøgt: Agrarmarkt Austria

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 4, stk. 1, litra b) og c), sammenholdt med artikel 33, stk. 1, i forordning 1307/2013 ⁽¹⁾ fortolkes således, at et areal skal betragtes som drevet af og værende til rådighed for en landbruger, når dette areal ganske vist ejes af landbrugeren, og denne også foretager den indledende bearbejdning af jorden, dyrkningen og den løbende vanding af afgrøderne, men arealet dog, opdelt i parceller af forskellig størrelse, fra sæsonens begyndelse i april/begyndelsen af maj til sæsonens afslutning i oktober mod et fast vederlag overlades til forskellige brugere til vedligeholdelse og høst, uden at landbrugeren har nogen direkte indflydelse på høstudbyttet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17.12.2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT 2013, L 347, s. 608).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten Gerichtshof (Østrig) den 29. november 2022 — Republikken Østrig mod GM

(Sag C-734/22)

(2023/C 94/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Republikken Østrig

Revisionsindstævnt: GM

Præjudicielle spørgsmål

1. Finder artikel 3 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾ umiddelbar anvendelse på krav, hvorved Republikken Østrig med privatretlige midler har tilbagesøgt støtte, som den i henhold til en kontrakt ydede til ansøgerne om støtte inden for rammerne af et program, der udgør en foranstaltning til miljøvenligt landbrug som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽²⁾, fordi støttemodtageren har tilsidesat kontraktlige forpligtelser?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal den i det første spørgsmål nævnte forordnings artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, da fortolkes således, at der også foreligger en handling, som vedrører undersøgelse eller retsforfølgning af uregelmæssigheden og afbryder forældelsesfristen, hvis støtteyderen efter den første udenretlige fremsættelse af et tilbagebetalingskrav på ny, eventuelt flere gange, opfordrer støttemodtageren til betaling og fremsætter udenretlige påkrav i stedet for at gøre sit tilbagebetalingskrav gældende ved domstolene?
3. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er anvendelsen af en forældelsesfrist på 30 år i den nationale civilret på de i spørgsmål 1 omhandlede tilbagebetalingskrav da forenelig med EU-retten, navnlig med proportionalitetsprincippet?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT 1995, L 312, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2005, L 277, s. 1).